ਪਿਆਰੇ ਮਿਤੱਰ ਆਦਾਬ - ਆਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਸਭਕੁਸ਼ਲ ਹੋਵੋਗੇ । ਇਹ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁੱਝ ਮਹਤੱਵਪੂਰਣ ਗੱਲਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਅਸੀ ਸਭ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਰੂਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ , ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ,ਜੀ ਹਾਂ । ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਅੱਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਹੀ ਅਸੀ ਸਭ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ,ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਸੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀ ਸਭ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ । ਤਾਂ ਆਓ !ਅਸੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ (ਇਸ਼ਵਰ)ਕੌਣ

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਇਕੱਲਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਾਲਣਹਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਹੈ ਓਸ ਨੇ ਹੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ,ਆਕਾਸ਼ ਚੰਦਰਮਾਂ , ਸੂਰਜ, ਤਾਰੇ, ਇੰਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਜੀਵ ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ,ਨਾ ਓਸ ਨੂੰ ਖਾਣ ਪੀਣ ਅਤੇ ਸੋਣ (ਨੀਂਦ) ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਪੈਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਓਸ ਦੇ ਪਾਸ ਵੰਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਓਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ। ਓਸੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀ ਇਸ਼ਵਰ ,ਯਹੋਵਾ, ਗਾਡ,ਰੱਬ,ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਵਿਤੱਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕੁਰਾਅਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਓਂਦਾ ਹੈ।

,,ਕਹੋ ਉਹ ਅੱਲਾਹ ਇੱਕ ਹੈ,ਅੱਲਾਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਉਸ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਸਭ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ,ਨਾ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਕਿਸੀ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਵਰਗਾ (ਬਰਾਬਰ) ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਹੈ। (ਸੁਰਾ ੧੧੨)ਇਸ ਸੂਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਮੂਲ ਗੁਣ ਦੱਸਏ ਗਏ ਹਨ। (੧)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੈ । (੨) ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀ ਪੈਦੀ (੩) ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀ (੪) ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਹੀ (੫) ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀ ।

ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਵੈਦ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੂਤਰ ਇਹ ਹੈ । ਏਕਮ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਰਤੀਆ ਹੇ ਨਹੇ ਨਾਂ ਨਾਸਤੇ ਕਿੰਨਚਨ !ਪ੍ਰਮਾਤਾਮਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੈ ,ਨਹੀ ਹੈ,ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀ ਹੈ ।(ਅਰਥ ਵੇਦ)੯/੪੦ ਵਿੱਚ ਹੈ,, ਜੋ ਲੋਕ ਛੁੱਠੇ ਵਰਮਾ ਭਰਮਾ ਵਾਲੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ (ਅੰਧਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ)ਗਹਿਰੇ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਚੰਗੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਅਵਤਾਰ ਲੈਦਾ ਹੈ ?

ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀ ਹੈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਆਸਥਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਬਟਵਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।ਆਪ ਖੁਦ ਸੋਚੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਪੈਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਖਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਵ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਪਈ ?

ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ(੭| ੨੪)ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਦੀ ਹੀਨ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਉਪਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

”ਅਵਯਕਤਮ ਵਿਅਕਤੀਮਾਪਨਨ ਮਨੰਨਤੇ ਮਾਮਬਰਦਅ ਪਰ ਭਾਵਮਜਾਨਨਤੋ ਮਮਾਵਯਯਮਨੁਤਮਮ ੧੧੨੭੧੧”

ਮੈ ਆਵੰਨਾਸ਼ੀ, (ਮਰਨੈ ਜੀਨੈ ਤੂੰ ਤਿਆਗ) ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ,ਅਤੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਣ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਗਿਆਨੀ (ਮੂਰਖ)ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਿਗਵੇਦ ਦੇ ਟੀਕਾਕਾਰ ਆਸ਼ੋ ਰਾਮ ਆਰਿਆ, ਰਿਗਵੇਦ ਦੇ ਮੰਡਲ ੧, ਸੂਕਤ ੭ਮੰਤਰ ੧੦ ਪਰ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਆਦਮੀ (ਇੰਸਾਨ)ਅਨੇਕ (ਇਸ਼ਵਰ) ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ) ਆਖਦਾ ਹੇ ਉਸਦੇ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਤੋ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯੁਜਰਵੇਦ ੩੨ । ੩ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ - “ਨ ਤਸਯ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਅਸਤੀ ਯਸਯ ਨਾਮ ਮਹਦਯਸ਼ਾ”

,, ਜਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਿਮਾਂ (ਪ੍ਰਸਿੰਧ) ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀ (ਪ੍ਰਤੀਮਾਂ)ਨਹੀ ਹੈ । ਪਿਆਰੇ ਮਿਤੱਰ : ਜ਼ਰਾ ਧਾਰਮਿਕ ਪੱਖਵਾਦ ਤੋਂ ਅਲਗ ਹੋ ਕੇ ਆਪ ਖੁਦ ਸੋਚੋ ਕਿ ਐਸੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਇੰਸਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਇੰਸਾਨ ਦਾ ਵੀਰਜ ਬਣ ਜਾਏ, ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਕਿਸੀ ਮਹਿਲਾ ਦੇ ਗਰਬ ਦੀ ਅੰਧੇਰੀ ਕੋਠਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ੯ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਉੱਥੈ ਕੈਦ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਚਰਨਾ ਤੋਂ ਗੁਜਰਦਾ ਰਹੇ, ਖੂਨ ਅਤੇ ਗੋਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਪੱਲਦਾ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਜਗਹਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ,ਬਾਲਅੱਵਸਥਾ, ਤੋਂ ਕਿਸ਼ੋਰਾਅਵੱਸਥਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਸੱਚ ਫਰਮਾਓ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ (ਇਸ਼ਵਰਤੱਵ)ਪਰਮਾਤਮਿਕਤਵ ਵਿੱਚ ਧੱਬਾ ਨਾ ਲੱਗੇ ਗਾ , ਅਗਰ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕਹੇ ਕਿ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ ਬੰਣ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਐਸਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪ ਤੁਰੰਤ ਮੂਰਖ ਕਹੋਗੇ ਕਿਓਂਕਿ ਹਵਾ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀ ਬਣ ਸਕਦੀ , ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਇੰਸਾਨ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀ ਬੰਣ ਸਕਦਾ ,ਕਿਓਂਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਅਤੇ ਇੰਸਾਨ ਦੇ ਗੁਣ ਅਲੱਗ ਹਨ ਜਦ ਕਿ (ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮੰਨਕੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਤਾਂ ਨਹੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਇਸ਼ਵਰਤੱਵ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ

(ਮਾਨਵਤੱਵ)ਇੰਸਾਨਤਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਏ । ਪਿਆਰੇ ਮਿਤੱਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਾਨਵ ਇੰਸਾਨ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਣ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ? ਇਸ ਦਾ ਉਤੱਰ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਰ ਆਪ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਸਮਝ ਲਵੋ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਏ ਗਾ ਕਿ (ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਮਾਨਵ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦ੍ਰਸ਼ਣ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ,ਤਾਂ ਲਵੋ !

ਅੱਵਤਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣੋ -: ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾਂ ਜੀ ਕਲਕਿਪੁਰਾਣ ਦੇ ੨੭੮ ਪੰਨੇ ਤੇ ਅੱਵਤਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ।ਸਮਾਜ ਦੀ ਗਿਰੀ ਹੋਈ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਨੰਤੀ ਤਰਫ ਲੈ ਜਾਣੇ ਵਾਲਾ ਮਹਾਂਮਾਨਵ ਨੇਤਾ । " ਮਹਾਂਮਾਨਵ ਨੇਤਾ : ਅਰਥਾਤ ਮਾਨਵ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰ ਮਾਹਾਨ ਮਾਗਦਰਸ਼ਨ ਹੇਤੂ ਚੁਨਦਾ ਹੈ ਢਾ ੦ਏਮ੦ ਏ੦ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਲਿਖਦੇ ਹਨ '' ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕਦੀ ਨਹੀ ਹੈ ਕਿ (ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਖੁਦ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਂਦਾ ਹੈ ,ਬਲਕਿ ਸਿੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹੋ ਆਪਣੇ ਪੈਗ਼ੰਬਰ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ।(ਹਜਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸ੦ਅਤੇ ਭਾਰਤੀਯ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਨਾਂ ੫) ਗਿਆਨ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ (ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ-ਗਿਆਨ ਲਆਨ ਵਾਲਾ ਇੰਸਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ، ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਫਿਟ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ(ਇਸ਼-ਦੂਤ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।ਜੀ ਹਾਂ (ਇਸ਼ਵਰ) ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਮਾਨਵ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਣ ਹੇਤੂ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਰ ਯੁਗ ਵਿੱਚ (ਅਨੁਮਾਨਤ) ਲਗਭੱਗ ١،٢٤٠٠٠ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ । ਪੁਰਾਨੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਉਨਾਂ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਦਾ ਸੀ । ਕੁਰਾਅਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਰਸੂਲ,ਨਬੀ,ਜਾਂ ਪੈਗੰਬਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ।੧ ,ਇਹ ਸਧਾਰਣ ਇੰਸਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਸੀ (ਇਸ਼ਵਰੀ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਿਕ ਗੁਣ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ।੨, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਕਾਸ਼ੀ ਦੂਤਾਂ (ਇਸ਼ਵਰੀ ਅਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਹੇਤੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਕਿਤੀ ਗਈ ਜਾਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ,,ਫਰਿਸ਼ਤਾ ,, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ)ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਆਂਦਾ ਸੀ ਉਹਨਾ ਨੂੰ(ਪ੍ਰਮਾਣ)ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਮਤਕਾਰੀਆਂ ਵੀ ਦਿਤਿਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੀ ।ਲੇਕਿਨ ਜਦੋ ਇੰਸਾਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਣ ਗੁਣ ਦੇਖ ਕੇ ਉਨਾਂ ਤੇ ਸ਼ਿਰਿੱਧਾ ਭਰੀ ਨਜਰ ਪਈ ਤਾਂ ਕਿਸੀ (ਸਮੂੰਹ)ਫਿਰਕੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਬੰਨਾ ਲਿਆ ,ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ ਘੱੜ ਲਿਆ, ਜਦੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕੇ ਇਹ (ਇਸ਼ਵਰ) ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ,ਗੱਲਾਂ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਖੰਡਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਪਨਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਰ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ਟਾ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਂਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ ਖਾਸ ਯੁਗ,ਖਾਸ ਸਥਾਨ,ਅਤੇ ਖਾਸ ਸਮੁਦਾਏ ਕਬੀਲੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ

ਸੀ ਇਸ ਲਈ (ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਦ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ।ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ, ਭੋਤਿਕ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਉਨੰਨਤੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਾਈ ਬੰਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਵ ਬੁਧੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਤੀ ਆ ਗਈ ਤਾਂ (ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਹਰ ਹਰ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਸੰਦੇਸ਼ਟਾ ਭੇਜਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ ਹੋਏ ਅਰਬ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਾਨਵ ਹਜਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਮ०ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ(ਇਸ਼ਵਰੀ) ਪ੍ਰਰਮਾਤਮੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਰਾਅਨ ਦਾ ਅਵਤਰਣ ਕੀੱਤਾ, ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਚੋਦਾਂਹਸੋ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਪ੍ਰਰਤ ਅਵਤਰਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰਖਿਅਤ ਹੈ ਇਕ ਇਸਾਈ ਵਿਦਵਾਨ ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਯਮ ਮਯੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- " ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਰਾਅਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗ੍ਰੰਥ ਨਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਬਾਰਹ ਸ਼ਾਤਾਬਦੀ ਗੁਜ਼ਰਨੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰਖਿਅਤ ਹੇ ।

ਇਸਲਾਮ ਕੱਦੋਂ ਤੋਂ ?

ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਰਮ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਿਕ ਮੁਹੰਮਦ ਸ० ਹਨ ।ਜਦ ਕਿ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਸ० ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਲੇਕੇ ਨਹੀ ਆਏ ਬਲਕਿ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅਖਿਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ਟਾ ਪੈਗੰਬਰ ਸੀ ਜੋ ਧਰਮ ਇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਮਾਨਵ ਦੇ ਲਈ ਚੁਨਿਆ ਸੀ । ਮੁਹੰਮਦ ਸ० ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਨਹੀ ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ਟਾ ਹਨ । ਇਹੀ ਉਹ ਧਰਮ ਹੇ ਜਿਸਦੀ ਸਿਖਿਆ ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਇੰਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਸੱਭ ਤੋ ਪਹਿਲੇ ਮਾਨਵ ਆਦਮ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾਂ (ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੀਤੀ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਨਾਂਦੀ ਪਤਨੀ ਹੱਵਵਾ ਨੂੰ ਉਤਪੱਣ ਕਿੱਤਾ ਸੀ ,ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਨਾਂ ਪਤੀ –ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਮਾਨਵ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਮਨੂ ਅਤੇ ਸ਼ਤਰੂਪਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ,ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਏਡਮ ਅਤੇ ਇਵ ਜਿਨਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਪੁਰਵਕ ਉਲੇਖ ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਰਾਅਨ (੨|੩੦-੩੮)

ਅਤੇ ਭਵਿਖ ਪੁਰਾਣ ਪ੍ਰਤਿਸ੍ਰਗ ਪ੍ਰਵ (ਖਡੰ ।ਅਧਿਆਯ ੪) ਅਤੇ ਬਾਇਬਲ (ਉਤਪਤੀ ੨|੩-੨੪)

ਅਤੇ ਦੁਸਰੇ ਅਨੇਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ,(ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਹਰ ਯੁਗਾ ਵਿਚ ਹਰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ,ਉਸੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁੰਸਾਰ ਜੀਵਨ-ਜਾਪਨ ਦਾ

ਨਾਮ ਇਸਲਾਮ ਹੈ ,ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਟਾ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਸੀ "ਸਰਵ ਸਮ੍ਰਪਣ ਧਰਮ "ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ "ਗਿਆਨ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ

ਮਾਨਵ ਦਾ ਧਰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਧਰਮ ਬਣਾ ਲਈ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ ।

ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਰੂਰਤ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਵਰ ਪਲਟਿਏ ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਿਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼(ਖਾਸ) ਦੇਸ਼ ,ਜਾਤੀ , ਜਾਂ ਵੰਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧ ਸੰਸਾਰ ਦਾ (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਾ)ਪਾਲਣੇ ਵਾਲਾ ,ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਪਿਆਰੇ ਮਿਤੱਰ ।,ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਨੇ ਅਸੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਉਹੀ ਸਾਡਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਵਿਕ ਤੋਰ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਕਥਨ ਦਾ ਸਮ੍ਰਥਨ ਹਰ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ।ਦੇਖੋ ਰਿਗਵੇਦ ੪|੯੨|੯

ਦੁਵੈਰਾ ਸਤਸਿ ਬਗਹਿਸ਼ੀ ।ਸੈਂਕੜੇਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰੋ ।

ਇਸਲਾਮ ਵੀ ਇਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏ , ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪ ਖੁਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਿ०ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਅਥਵਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕਿਸੇ ਚਿਤਕ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ।

ਸੁਣੋ ਆਪਣੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ

"ਲੋਕੋ ! ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੂਜਣ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ ਉਹੋ ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਮੱਖੀ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ।ਜਦ ਕਿ ਮੱਖੀ ਉਹਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖੋਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਵੀ ਨਹੀ ਸਕਦੇ । ਮਦਦ ਚਾਹਣੇ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਮਜੋਰ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਚਾਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਕਮਜੋਰ, ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਕਦਰ ਹੀ ਨਹੀ ਪਹਚਾਣੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਚਾਨਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ "। (੭੨\੭੩\੧੭)

ਪਿਆਰੇ ਮਿਤੱਰ ਦੋਸਤ ! ਇਸ ਧਾਰਮਿਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਲੱਫ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚ (ਇਸ਼ਵਰ)ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਆਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ ।

2

بنجابی

رسالة الى أهل البلد

ਦੇਸ ਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ

ਇੱਕ

ਖੁਲਾ ਪੱਤਰ

Ipc

لجنه التعريف بالاسلام

ISIAM PRESENTATION COMMITTEE

جمعية النجاة الخيرية